

[Thorkil Kristensen.]

ningen med direkte Statstilskud gennemført efter nærmere Forhandling. Jeg skal om et Øjeblik gøre Rede for Detaillerne. Dette Forslag har jeg gjort Rede for i selve Udvalget. Det er blevet forelagt den højtærede Finansminister, som imidlertid har afvist det; han ønskede sit Tippingforslag sat til Afstemning her i det høje Ting.

Saa vidt jeg kan skønne, er Stillingen ogsaa her i det høje Ting meget delt, maaske mere, end den var i Fjor. Det er jo heldigvis en Sag, hvor man ikke har delt sig efter Partilinierne. Saa vidt jeg kan skønne, er Stemningen delt mere eller mindre i de fleste af Rigsdagens Partier, og det er vel sandsynligt, at som Stillingen er i Dag, vil ca. Halvdelen af Rigsdagens Medlemmer være for det foreliggende Lovforslag, medens ca. Halvdelen vil være imod; det vil jo nu vise sig ved den kommende Afstemning. Jeg finder, at en saadan Tilstand er uheldig. Det er af mange Grunde uheldigt at gennemføre et i Offentligheden stærkt omstridt Lovforslag med en meget lille Majoritet, hvis en saadan findes. Hvis det bliver forkastet, er der jo ingen Skade sket, men det er, ogsaa af Hensyn til Folkestyrets almindelige Udvikling, ikke ønskeligt, at stærkt omdiskuterede Sager, Sager, som er diskuteret af principielle Grunde, gennemføres med et Par Stemmer over Halvdelen mod et Par Stemmer under Halvdelen.

Under disse Omstændigheder har jeg i Udvalget, efter at den højtærede Finansminister havde afvist mit Forslag om at gaa over til Statstilskud, rejst Tanken om en Mellemløsning af Spørgsmaalet, en Løsning, der skulde gaa ud paa, at en Tipning skal være tilladelig, men ikke i det Omfang, ikke i den store Stil, som Lovforslaget forudsætter, og ikke en Tipning, som skulde omfatte al Idræt og give Penge til al Idræt, men derimod en Tipning, der skulde overlades til de Idrætsorganisationer, som er interesseret deri, som ønsker den, saaledes at de andre kunde blive fri og faa deres Problemer løst gennem Kontingentforhøjelser og Statstilskud. Det er saa heldigt, at man vilde kunne gennemføre noget saadant ved en Ændring af Totalisatorloven af 1895, idet Tipning jo principielt ikke adskiller sig fra det, der finder Sted ved Totalisatorspil ved Væddeløb o. lign.; det drejer sig i begge Til-

fælde om at gætte Udfaldet af en eller anden Væddekamp. Rent teknisk er der Forskel, fordi Totalisatorspil, i hvert Fald normalt, finder Sted umiddelbart i Forbindelse med selve Væddekampen — dette har dog i Praksis ikke kunnet gennemføres for Duevæddeløbenes Vedkommende —, men det er jo en teknisk Ting, og i og for sig er der altsaa ikke nogen principiel Forskel. Hvis man havde gennemført denne Mellemløsning, vilde der være taget Hensyn til, at en betydelig Del af Idrættens Udøvere og en betydelig Del af det høje Tings Medlemmer er Tilhængere af Tipning, medens en anden betydelig Del af begge disse Kredse er Modstandere deraf, idet der vilde være Mulighed for en kontrolleret, begrænset Tipning: paa Linie med den Totalisatorvirksomhed, vi i Forvejen har, ud fra et lignende Princip, men begrænset til Beløb af mere beskedent Omfang og begrænset til de Idrætsorganisationer, som principielt er Tilhængere deraf. Derved vilde man i øvrigt ogsaa kunne opnaa nogle af de Virkninger, som Udvalgets ærede Ordfører fremhævede, at den officielt gennemførte Tipning skulde kunne faa, nemlig i Retning af at begrænse den ukontrollerede og maaske mindre heldige Tipning, som nu foregaa.

Ogsaa dette Forslag om en Mellemløsning har imidlertid den højtærede Finansminister afvist i en Skrivelse til Udvalget. Da denne Skrivelse forekommer mig at indeholde en saare overfladisk Argumentation, skal jeg med et Par Ord gaa ind paa den. Den højtærede Finansminister fortæller, at han har drøftet Spørgsmaalet med sine Embedsmænd, og derefter skal han meddele følgende: Han henviser til, at Bevillingen i Sverige er givet til et Aktieselskab, idet denne Organisationsform har vist sig som den mest hensigtsmæssige. Det siges imidlertid ikke, *hvorfor* den har vist sig mest hensigtsmæssig i Sverige. Der henvises til en eller anden Proposition i Sverige af 1943, men det vilde dog være rimeligt at faa Ministerens egen Argumentation. Man maa jo gaa ud fra, at han, navnlig efter at have drøftet Sagen med sine egne Embedsmænd, maa være i Besiddelse af en selvstændig Mening om Spørgsmaalet. Der henvises endvidere til, at naar Sagen skal sættes i Scene i et saa stort Omfang, som der her er Tale om, bør der dannes et Aktieselskab, hvori